

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **Rapid life životná poisťovňa, a.s.**, so sídlom Garbiarska č. 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Užhorodská č. 21, 040 01 Košice, IČO: 47 231 785, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Blyšťan, proti povinnému: **J. Č.**, bytom J., X., **o vymoženie 461,52 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11 Er 626/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. novembra 2011 sp. zn. 18 CoE 70/2011, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvého stupňa“) uznesením z 10. mája 2011 č. k. 11 Er 626/2010-23 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Mgr. Andreja Dembického o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá so spotrebiteľom nebola osobitne dojednaná, splývala s ostatnými štandardnými podmienkami tejto formulárovej zmluvy a v neprospech spotrebiteľa vytvorila nerovnováhu práv a povinností a odoprela mu možnosť domáhať sa svojich práv v konaní pred všeobecným súdom. Takáto doložka je podľa súdu prvého stupňa

v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách neplatná. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vydať označený rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je vykonateľný exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 30. novembra 2011 sp. zn. 18 CoE 70/2011 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Stotožnil sa s odôvodnením zo strany súdu prvého stupňa, že v predmetnej zmluve ide o neprijateľnú rozhodcovskú doložku, podľa ktorej spotrebiteľ nemá na výber a je nútený podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka spôsobuje podľa odvolacieho súdu značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Považuje ju tak za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly upravenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že postup súdu prvého stupňa bol založený na existencii zákonného ustanovenia, ktoré dokonca bez návrhu ukladá povinnosť súdu zastaviť exekučné konanie z dôvodov relevantných v základnom konaní a oprávnenému nebola odňatá možnosť konať pred súdom, lebo v prípade, ak nejde o obligatórne nariadenie pojednávania, môže súd rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 237 písm. a/ a f/ O.s.p. a dôvodnosť dovolania ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Podľa názoru oprávnenej Exekučný poriadok ani iný právny predpis vnútroštátneho alebo európskeho práva neumožňuje exekučnému súdu skúmať prijateľnosť či neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, a preto nemôže vysloviť ani jej neplatnosť. Uviedla, že exekučný súd nie je súdom konajúcim vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku, nemá oprávnenie preskúmať arbitrážny rozsudok a nemá právomoc skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky. Namietala, že nenariadením pojednávania jej súdy odňali možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a i keď sa v exekučnom konaní vo všeobecnosti nevykonáva dokazovanie, súdy predsa len vykonali dokazovanie listinnými dôkazmi, avšak bez toho, aby nariadili pojednávanie. Taktiež mala za to, že exekučný súd pochybil, keď napriek právnomu zastúpeniu oprávnenej, ktoré bolo preukázané plnomocenstvom, nedoručil rozhodnutie odvolacieho súdu právnomu zástupcovi oprávnenej, ale priamo oprávnenej. Doručenie

rozhodnutia účastníkovi, ktorý má zástupcu pre celé konanie, nevyvoláva účinky doručenia. Podľa názoru oprávnenej súdy tiež dospeli k nesprávnemu záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky a nesprávne právne posúdili ustanovenia Exekučného poriadku a dospeli k nesprávnemu právnemu záveru, podľa ktorého sú oprávnené zastaviť exekúciu z dôvodu neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. V doplnení dovolania oprávnená ďalej namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutí súdov a z nej plynúce porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj nedostatočne zistený skutkový stav veci.

Podaním z 1. augusta 2012, doručeným súdu prvého stupňa 8. augusta 2012 oprávnená žiadala dovolacie konanie prerušiť, a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Ústavnom súde SR (ďalej aj „ústavný súd“) pod sp. zn. IV. ÚS 344/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania, zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Podľa § 243c O.s.p. pre konanie na dovolacom súde platia premerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné, ustanovenia § 92 ods. 1, 4 a § 95 O.s.p. však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd konanie preruší ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Vzhľadom k tomu, že konanie vedené na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 344/2012, pre ktoré navrhuje oprávnená toto konanie prerušiť, dňa 1.7.2014 bolo právoplatne skončené, dospel najvyšší súd k záveru, že nie je dôvod, pre ktorý by malo byť vyhovené návrhu na prerušenie dovolacieho konania (§ 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a preto najvyšší súd návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania zamietol.

Najvyšší súd predovšetkým nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovolaním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 95/2012, 3 Cdo 100/2012, 2 ECdo 168/2013, 2 ECdo 180/2013, 2 ECdo 202/2013, 2 ECdo 295/2013, 3 ECdo 214/2013, 1 ECdo 119/2013, 4 ECdo 228/2013, 5 ECdo 271/2013, 5 ECdo 249/2013, 6 ECdo 126/2013, 7 ECdo 33/2014, 8 ECdo 132/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne v zmysle § 243b ods. 7 O.s.p.

V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. a/ O.s.p. najvyšší súd dopĺňa, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Oprávnená v dovolaní tiež namietala, že exekučný súd pochybil, keď napriek právnomu zastúpeniu oprávnenej, ktoré bolo preukázané plnomocenstvom, nedoručil rozhodnutie odvolacieho súdu právnomu zástupcovi oprávnenej, ale priamo oprávnenej, v dôsledku čoho nenastali účinky doručenia. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvého stupňa doručoval uznesenie odvolacieho súdu najskôr priamo oprávnenej (doručené 3. januára 2012), i keď ju v konaní zastupovala ako právny zástupca Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o. s plnomocenstvom pre celé konanie. Tento postup súdu nebol správny, lebo v súlade s § 49 ods. 1 O.s.p. malo byť predmetné rozhodnutie doručené právnomu zástupcovi oprávnenej. Doručenie uznesenia oprávnenej nemalo účinky riadneho doručenia. K doručeniu uznesenia odvolacieho súdu došlo až jeho doručením právnomu zástupcovi oprávnenej dňa 12. decembra 2014. I keď bolo uznesenie odvolacieho súdu najskôr doručované spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom, nemala táto nesprávnosť postupu súdu za následok odňatie možnosti oprávnenej konať pred súdom – nebola jej tým znemožnená realizácia žiadneho procesného oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania. Až doručenie uznesenia právnomu zástupcovi oprávnenej vyvolalo procesnoprávne účinky tak z hľadiska právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia, ako aj z hľadiska možnosti oprávnenej napadnúť ho dovolaním. Oprávnenou vytýkaná vada v doručovaní, k náprave ktorej došlo riadnym doručením, nemá v danom prípade znaky (a ani

negatívne dopady na realizáciu procesných oprávnení), ktoré má vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej oprávnenou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2016

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová